

de EUGEN GLÜK

Una din realizările de seamă pe tărîmul muzeisticii înfăptuită în țara noastră în anii puterii populare o constituie organizarea și deschiderea „Muzeului revoluției din 1848/49” din Arad.

Rădăcinile istorice ale înfăptuirii muzeului. Existența acestui muzeu la Arad în cadrul Muzeului regional din acest oraș se datorește faptului că aici, în orașul Arad și în împrejurimile sale, au avut loc o serie de evenimente foarte însemnate, legate de revoluția din 1848/49 de pe cuprinsul Transilvaniei.

Din primele zile ale acestei revoluții, masele populare din Arad aparținînd tuturor naționalităților conlocuitoare au participat activ la evenimentele revoluționare. În toamna anului 1848, arădenii, sub conducerea Comitetului de apărare a orașului, prezidat de subprimarul Dimitrie Haica, au luat poziție pentru lupta armată împotriva jugului habsburgic, în ciuda amenințărilor din partea garnizoanei imperiale din cetate. În răstimpul dintre octombrie 1848 și iunie 1849, armatele revoluționare, sprijinite de arădeni, au dus lupte crîncene cu garnizoana contrarevoluționară din cetatea Aradului.

În urma intervenției țariste, guvernul revoluționar, în frunte cu guvernatorul Kossuth Lajos, și-au fixat sediul în orașul Arad. Ultima ședință a parlamentului revoluționar a fost ținută la Arad la 10 august 1849.

La Arad s-au desfășurat ultimele tratative între Nicolae Bălcescu și Kossuth Lajos în august 1849, în vederea împăcării romîno-maghiare și pentru a se ajunge la o luptă împotriva dușmanului comun. Drept rezultat al acestor tratative, Kossuth emite la Arad în ziua de 8 august 1849 un ordin către comandanții armatelor revoluționare maghiare pentru sistarea luptelor fratricide din Munții Apuseni.

În jurul Aradului s-au concentrat în august 1849 marea parte a armatelor revoluționare în urma retragerii lor din fața oștilor unite ale contrarevoluționarilor imperiali și țariști. În apropierea Aradului, la Șiria, a avut loc capitularea trădătoare, pusă la cale de clica generalului Görgey.

După înăbușirea revoluției, Aradul a devenit unul din principalele centre ale sînge-roaselor represalii duse de forțele contrarevoluționare. La 6 octombrie 1849 au fost executați la Arad 13 generali, comandanți ai armatelor revoluționare. De asemenea, în cetatea din Arad au fost întemnițați de către reacțiunea habsburgică numeroși revoluționari de diferite naționalități.

Istoricul colecției. Arădenii au rămas tot timpul credincioși cultivării tradițiilor revoluției din 1848/49. În orașul Arad și în împrejurimi, numeroase obiecte referitoare la

Fig. 1. — Palatul cultural. Muzeul regional Arad.

Fig. 2.—Aspect din cadrul „Muzeului revoluției 1848/49” din Muzeul regional Arad.

revoluție au fost păstrate cu multă grijă de către cetățenii progresiști. Astfel, de exemplu, steagul batalionului nr. 29 din armata revoluționară, în rîndurile căruia au luptat eroici soldați maghiari, romîni și germani a fost ținut ascuns de fostul locotenent Huszár ani de zile. O parte a presei de bancnote a guvernului revoluționar a fost păstrată în arhiva comitatului Arad. Geanta de piele a deputatului Ioan Dragoș, pe care acesta a folosit-o în timpul tratativelor duse cu Avram Iancu pentru împăcarea romîno-maghiară, a fost păstrată de notarul din comuna Hălmagiu (regiunea Oradea).

După anul 1867, în condițiile unui regim democrat-burghez, arădenii au reușit să înfăptuiască unele acțiuni importante menite să cultive tradițiile revoluției din 1848/49. Una din aceste acțiuni a fost inițiativa unui grup de intelectuali din Arad, în frunte cu Marki Sándor și Dömötör Laszlo, de a înființa un muzeu pentru comemorarea revoluției din 1848/49. Organizarea muzeului a fost împiedicată pentru o perioadă de timp din cauza lipsei resurselor bănești. În anul 1890, pictorul Zichy Mihály, care trăia în acea vreme în Rusia, a executat două desene, care au fost difuzate sub formă de stampe, aducînd un venit de 7 000 florini în folosul acestei acțiuni.

Orașul Arad a pus la dispoziție un local în clădirea actuală a teatrului de stat. Astfel a devenit posibilă organizarea și deschiderea muzeului, care a avut loc la 6 octombrie 1892. Mai tîrziu, în anul 1913, muzeul a fost mutat în clădirea Palatului cultural, construit în mod special pentru acest scop, unde se găsește și astăzi.

Colecția muzeului a fost formată atît din diferitele obiecte care se aflau păstrate la Arad, cît și din multe materiale, adunate printr-o vastă acțiune de colectare și achiziții în întreaga țară.

Deși organizarea „Muzeului revoluției din 1848/49” a fost la timpul său un mare pas înainte în cultivarea tradițiilor revoluționare și de luptă împotriva jugului habsburgic, acest muzeu nu a oglindit în mod just adevărata desfășurare a revoluției din 1848/49, în Transilvania. Departe de a scoate în evidență rolul hotărîtor al maselor populare, muzeul suferea de un cult excesiv al eroilor. Imensa majoritate a materialelor au fost grupate în muzeu, fie după persoana care le-a donat, fie după persoana care le-a folosit. În marea lor majoritate, obiectele foloseau cultului diferiților ofițeri. Tematica muzeului din acea vreme ignora lupta comună a maselor de maghiari, romîni, germani, sîrbi, dusă împotriva despotismului habsburgic. În fond, vechiul „Muzeu al revoluției din 1848/49” căuta să asigure doar claselor dominante maghiare „gloria” revoluției din 1848/49.

Regimul fascist, în furia lui împotriva oricărei manifestări revoluționare sau progresiste, nu a cruțat nici acest „Muzeu al revoluției din 1848/49”. În timpul celui de-al doilea război mondial, colecția muzeului a fost evacuată din sălile de expunere și în mare parte împrăștiată fără grijă în diferite încăperi ale Palatului cultural.

Eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și instaurarea puterii populare au constituit premisele hotărîtoare pentru asigurarea unei cotituri radicale în viața acestui muzeu.

Încă din anul 1945, la cererea oamenilor muncii, colecția „Muzeului revoluției din, 1848/49” a fost reasezată în sălile de expunere. Dar pe atunci felul de organizare a muzeului, dată fiind lipsa de cercetări istorice științifice cu privire la revoluția din 1848/49 și neexistînd nici cadre calificate, nici fonduri bănești, nu a putut atinge nivelul cerut.

În anul 1951, sub îndrumarea Comitetului Regional al Partidului Muncitoresc Român, cu ajutorul moral și material al Sfatului Popular al Regiunii Arad, precum și a Comitetului

pentru Așezămintele Culturale de pe lângă Consiliul de Miniștri, a început acțiunea de reorganizare și dezvoltare a acestui muzeu.

„Muzeul Revoluției din 1848/49” a fost dotat cu un puternic colectiv, asigurându-se totodată fonduri necesare care au fost considerabil mărite an de an. În urma cercetărilor științifice a putut fi întocmită o tematică nouă și s-au colecționat și achiziționat numeroase obiecte și documente menite să întregască colecția, în unele aspecte incomplete, a muzeului.

Colectivul muzeului a căutat să scoată în evidență în prezentarea evenimentelor revoluționare, aportul hotărâtor al maselor populare ca forță motrică a revoluției din 1848/49, îndreptată împotriva exploatării feudale și a asupririi străine. În același timp însă, în actuala sa organizare, muzeul scoate puternic în evidență rolul important pe care l-au jucat conducătorii revoluției din 1848/49 de talia lui Nicolae Bălcescu, Petőfi Sándor, Kossuth Lajos, Eftimie Murgu.

Unul din principalele scopuri urmărite în noua organizare a muzeului a fost scoaterea la iveală și sublinierea faptului istoric, și anume că mase largi populare de maghiari, romini, germani, sirbi, au luptat împreună împotriva reacțiunii habsburgice în revoluția din Transilvania. De asemenea, în tematica „Muzeului revoluției din 1848/49” figurează pentru prima oară prezentarea mișcării revoluționare din Moldova și a revoluției din 1848 din Țara Românească. O serie de documente scot la iveală legăturile strânse care au existat între revoluționarii din Transilvania, Moldova și Țara Românească.

În prezentarea evenimentelor revoluționare din 1848 și 1849, colectivul muzeului a căutat să arate că revoluția a fost un produs al dezvoltării sociale și o continuare a luptei revoluționare a maselor populare dusă timp de secole împotriva asupririi. Prin scoaterea la iveală a acestor aspecte importante, ținute sub tăcere de istoriografia reacționară romină și maghiară din trecut, „Muzeul revoluției din 1848/49”, în noua sa formă de organizare, contribuie la combaterea naționalismului și a șovinismului.

Tematica muzeului. „Muzeul revoluției din 1848/49” este actualmente plasat în clădirea Palatului cultural din Arad, ocupînd o suprafață de 800 m². Numărul exponatelor se ridică la peste 1 000 de obiecte diferite originale, documente (expuse sub formă de fotocopii) și material complementar (picturi, piese reconstituite etc.).

Exponatele sînt grupate pe teme mai mari, fiecare din acestea avînd un text explicativ care conține o expunere a evenimentelor desfășurate, cu arătarea forțelor motrice etc., referitoare la tema respectivă. Fiecare exponat este explicat cu ajutorul unei etichete. Redactarea tuturor textelor este făcută în două limbi, în limba romină și în limba maghiară.

Prima parte a muzeului conține temele în care se oglindește sumar procesul istoric care a dus în Transilvania, Țara Românească și Moldova la crearea condițiilor istorice pentru izbucnirea revoluției burgheze din 1848. În primul rînd, sînt prezentate aici diferite aspecte ale dezvoltării începuturilor capitalismului din țara noastră atît în domeniul agriculturii, comerțului, transportului cît și a dezvoltării diferitelor manufacturi. Numeroase documente demonstrează faptul că relațiile feudale de producție au constituit o frînă serioasă în dezvoltarea capitalismului. Tot aici sînt prezentate aspecte din politica de asuprire colonială practică de reacțiunea habsburgică în Transilvania. Tema următoare reflectă unele etape importante din lupta revoluționară a poporului nostru, dusă împotriva exploatării feudale și a asupririi străine, în perioada descompunerii feudalismului. Documente și tablouri ne schițează răscoala țăranilor de sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan din 1784/85 în Transilvania, răscoala populară din 1821 din Țara Românească, condusă de Tudor Vladimirescu și mișcarea moșilor dintre anii 1841—1847, de sub conducerea Caterinei Varga.

O serie de documente și tablouri evocă unele aspecte ale luptei duse de burghezia română și maghiară în preajma revoluției din 1848 pentru înlăptuirea revendicărilor naționale și sociale ale poporului.

Într-o altă sală este prezentată a doua parte a muzeului, care conține materiale în legătură cu desfășurarea revoluției în Transilvania, Țara Românească și Moldova. Prima temă este destinată revoluției de la Viena, iar a doua temă revoluției din Pesta. Ambele revoluții au avut o influență hotărâtoare asupra evenimentelor revoluționare din Transilvania, grăbind izbucnirea mișcărilor revoluționare locale. Tema următoare prezintă vizitatorilor desfășurarea evenimentelor revoluționare în orașul Arad. Tema următoare ne prezintă desfășurarea evenimentelor revoluționare din Crișana, Banat și Maramureș. În prima parte a temei sînt prezentate legile din aprilie, votate de Dieta Ungariei, legi care au fost aplicate și în aceste părți. Muzeul evidențiază că prin aceste legi promulgate sub presiunea evenimentelor revoluționare și de frica unui război țărănesc s-a șters iobăgia, numeroase privilegii feudale, s-au înlăptuit o mulțime de reforme importante cu caracter revoluționar burghez. În același timp se subliniază faptul că, datorită poziției clasei conducătoare a revoluției maghiare, nobilimea liberală, revendicările țărănimii au fost satisfăcute numai în parte, iar în problema națională această nobilime a refuzat să satisfacă revendicările legitime ale popoarelor conlocuitoare.

În continuare, muzeul arată că, în ciuda acestui fapt, masele largi populare românești din Crișana, Banat și Maramureș au luat poziție pentru sprijinirea revoluției maghiare, pentru lupta împotriva dușmanului comun, reacțiunea habsburgică, și sateliții săi, în căutarea rezolvării revendicărilor românești în înțelegere cu conducătorii revoluției maghiare.

Un bogat material documentar se referă la adunările românești de la Pesta, Timișoara, Lugoj etc., unde s-a fixat poziția maselor românești.

Tema următoare ne înfățișează mișcările țărănești izbucnite în Crișana și Banat, datorită nemulțumirii țărănimii legate de prevederile legilor din aprilie. Printre altele, muzeul prezintă mișcările de la Vârșand și Vinători (reg. Oradea), Semlac și Herendeșt, (reg. Timișoara); în continuare sînt expuse materialele cu privire la mișcările calfelor din bresle, a minerilor din Baia Mare și Banat, cerind îndeplinirea revendicărilor lor politice și economice.

Tema următoare ne înfățișează desfășurarea evenimentelor revoluționare din Ardeal.

În cadrul acestei teme este arătată marea adunare de la Blaj, activitatea dietei de la Cluj. De asemenea sînt expuse o serie de documente care oglindesc mișcările țărănești din Ardeal. O altă serie de documente ne înfățișează acel proces istoric dureros care a dus la învrăjbirea dintre români și unguri, datorită uneltirilor mîrșave ale reacțiunii habsburgice și a greșelilor comise de conducătorii ambelor popoare. Un material bogat ne înfățișează lupta pentru libertatea națională a maselor românești din Transilvania, de sub conducerea lui Avram Iancu și a celorlalți prefecți.

O temă este destinată mișcării revoluționare din Moldova. În cadrul acesteia este amintită mișcarea din 27 martie de la Iași, mișcările țărănești care au urmat în numeroase locuri în Moldova, precum și activitatea emigranților refugiați în Transilvania.

În continuare, „Muzeul revoluției din 1848/49” dă o prezentare amplă a revoluției din Țara Românească. Materialul expus ne oglindește principalele etape ale revoluției : izbucnirea revoluției la Izlaz și București, Jurămîntul pe Cîmpia Filaret, zdrobirea comploturilor boierești. În cadrul expoziției sînt amplu prezentate lucrările comisiei proprietății. Ultima parte a temei ne prezintă înăbușirea revoluției de către trupele intervenționiste otomane. Este subliniată străduința generalului Magheru de a organiza apărarea armată a revoluției,

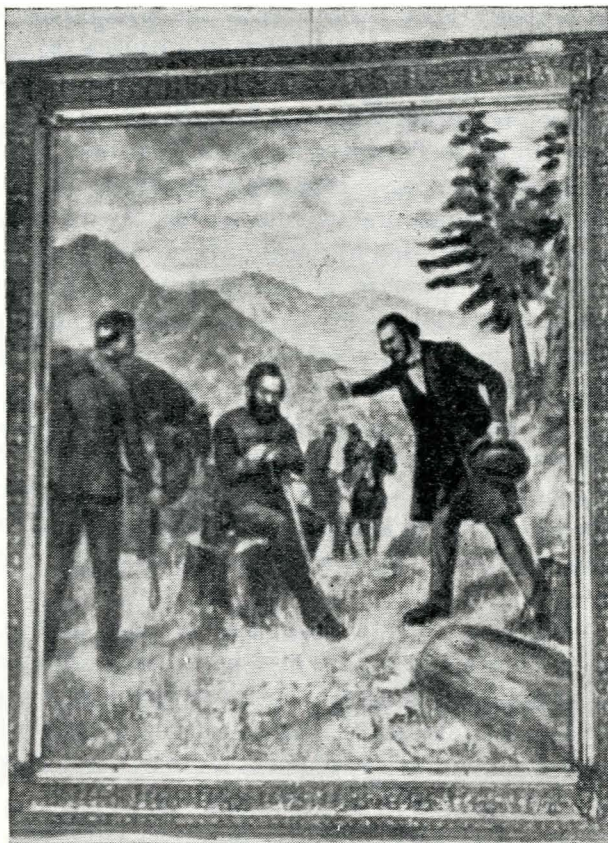

Fig. 3. — Întîlnirea lui N. Bălcescu cu Lazăr Vemos.
„Muzeul revoluției 1848/49” din Muzeul regional Arad.

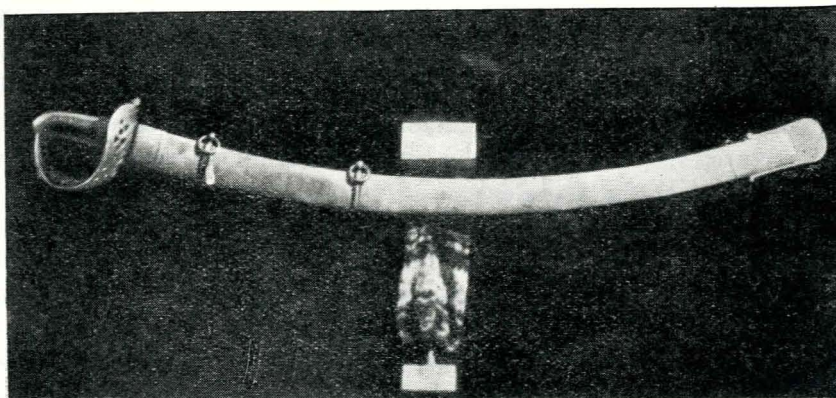

Fig. 4. — Sabia lui Petőfi Sándor. „Muzeul revoluției 1848/49” din Muzeul regional Arad.

precum și mișcările țărănești care au urmat după înăbușirea revoluției, opunindu-se reintroducerii clăcii.

În sala următoare sînt prezentate teme în legătură cu desfășurarea evenimentelor din Transilvania, începînd cu toamna anului 1848 pînă la înăbușirea revoluției în august 1849 de către armatele contrarevoluționare țariste și imperiale coalizate.

Prima temă înfățișează începutul luptelor pe teritoriul Transilvaniei duse de forțele revoluționare maghiare împotriva reacțiunii habsburgice : organizarea armatei revoluționare, a finanțelor, a trupelor de partizani. Un material bogat ne arată înrolarea în unitățile revoluționare a maselor largi românești din Banat, Crișana și Maramureș.

Concomitent începe asediul cetății Arad. O temă specială prezintă lupta armatelor revoluționare împotriva garnizoanei imperiale din cetatea Aradului. Materialul scoate în evidență lupta eroică a romînilor din aceste unități revoluționare împotriva trupelor imperiale asediate în cetate.

Spre sfîrșitul anului 1848 începe în Ardeal campania victorioasă a armatelor revoluționare de sub conducerea generalului Iosif Bem. Tema ce urmează arată desfășurarea luptelor victorioase din cadrul acestei campanii, precum și politica democratică națională preconizată de generalul Bem. O parte însemnată din această temă se ocupă cu sprijinul pe care l-au dat o seamă de romîni ardeleni și din principate, armatei conduse de Bem. Documentele arată că o parte a romînilor ardeleni au luptat împotriva trupelor imperiale, înrolați în armata revoluționară condusă de Bem. De asemenea, sînt prezentate unele documente care oglindesc ecoul acestor evenimente în Moldova.

Cei mai buni fii ai poporului romîn și ai poporului maghiar și-au dat seama că politica mirșavă de învrăjbire a habsburgilor, precum și greșelile conducătorilor ambelor popoare care au dus la luptele fratricide din Munții Apuseni, folosesc numai reacțiunii. Următoarea temă prezintă acțiunea de împăcare romîno-maghiară, în special misiunea deputatului Ioan Dragoș și străduințele depuse de Nicolae Bălcescu. În muzeu sînt scoase în evidență, îndeosebi, principalele etape ale acțiunii lui Bălcescu : tratativele duse cu generalul Perozel la Penciova, întrevederile cu Kossuth la Debreczin, Pesta, Seghedin și Arad, întîlnirea cu Avram Iancu la Cîmpeni etc. Muzeul subliniază rezultatele pozitive — deși întirziate — obținute de Bălcescu. Tot în cadrul acestei teme e prezentată și campania armatei revoluționare de sub conducerea generalului Bem, în Moldova.

Suferind peste tot înfringeri din partea trupelor revoluționare, armatele contrarevoluționare imperiale nu sînt în stare să facă față greutăților. Din această cauză, reacțiunea habsburgică face apel la ajutorul reacțiunii țariste. Tema următoare înfățișează dezlănțuirea intervenției țariste împotriva revoluției. Este subliniată poziția justă a democraților-revoluționari ruși (Cernîșevski, Petrașevski etc.), precum și a altor elemente progresiste din Rusia, care au înfierat intervenția țaristă. Este prezentată acțiunea căpitanului Rulikovski, care a trecut, în fruntea unității sale, în rîndurile revoluționarilor.

În continuare, pot fi văzute pe scurt luptele duse de armatele revoluționare în Ungaria și Cehoslovacia de azi împotriva trupelor imperiale. Se arată apoi retragerea acestor unități militare revoluționare în jurul Aradului, drept urmare a presiunii armatelor contrarevoluționare aliate, mult superioare numericeste.

Într-o altă temă este înfățișată capitularea trădătoare de la Șiria (raionul Arad) din ziua de 13 august 1849, pusă la cale de clica generalului Görgey, comandantul suprem, al trupelor revoluționare. Este prezentată amplu acțiunea unor revoluționari consecvenți de a regrupa resturile trupelor revoluționare risipite în vederea continuării luptei. Este subliniată activitatea lui Nicolae Bălcescu în aceste ultime zile ale revoluției.

În partea care urmează în cadrul muzeului, se arată evenimentele care au urmat după înăbușirea revoluției. Astfel, într-o amplă temă este scoasă în relief executarea a 13 generali revoluționari la Arad, în ziua de 6 octombrie 1849. Sînt expuse o serie de obiecte rămase de la acești generali revoluționari executați. Se arată faptul că memoria acestor martiri ai revoluției este și astăzi cinstită și comemorată în Republica Populară Romînă. Sînt prezentate apoi o serie de aspecte privind execuțiile înscenate de reacțiunea habsburgică în diferite localități.

În continuare sînt expuse materiale privind măsurile represive luate de reacțiunea imperială austriacă: recrutarea forțată a foștilor combatanți ai revoluției, printre care și mii de romini etc. În muzeu este scoasă în evidență perfida politică habsburgică, care a nesocotit toate promisiunile date romînilor cu privire la acordarea libertății naționale. De asemenea sînt prezentate aspecte din viața grea a revoluționarilor de diferite naționalități, întemnițați în numeroase închisori austriace și în special la Arad.

Următoarea temă prezintă materiale, mai ales documente, în legătură cu activitatea revoluționarilor emigrați. Găsim aici activitatea neobosită din emigrație a lui Nicolae Bălcescu. Într-o temă aparte sînt arătate pe scurt unele aspecte din trădarea burgheziei, care în România s-a făcut sub forma monstruoasei coaliții, pe cînd în Transilvania și Ungaria s-a înfăptuit sub forma compromisului din 1867.

În ultima parte, muzeul oglindește faptul că în Transilvania, datorită presiunii revoluției și a mișcărilor țărănești, reacțiunea habsburgică nu a reușit să restabilească, printre altele, iobăgia și privilegiile feudale, fiind nevoită ca în 1854, prin patentă urbană, să recunoască definitiv schimbările înfăptuite de revoluția din 1848/49.

În încheiere, muzeul revoluției din 1848/49 arată că revoluția burgheză nu a fost dusă pînă la capăt, burghezia trădînd propriile sale revendicări, împotrivindu-se în cele din urmă chiar la înfăptuirea acestora. Numai după eliberarea patriei noastre de către Armatele Sovietice și instaurarea puterii populare, au fost create posibilitățile ca, sub conducerea Partidului Comunist Român, să fie înfăptuite acele revendicări ale poporului, a căror îndeplinire a fost împiedicată de burghezie timp de un secol.

Colecția muzeului. În „Muzeul revoluției din 1848/49” din Arad se găsesc în cadrul temelor amintite o serie de obiecte și documente de mare importanță, care se cer menționate cel puțin în parte: astfel muzeul păstrează sabia lui Petőfi Sándor, precum și punga sa de tutun, apoi săbiile studenților din Viena, folosite în luptele lor pe baricade, împotriva trupelor imperiale. Un tablou monumental, pictat în ulei de Gavril Miklossy, înfățișează miile de romini ascultînd discursul înflăcărat al lui Eftimie Murgu, pe Cîmpul Libertății de la Lugoj. Se pot vedea în muzeu lănci folosite de țărani cu ocazia diferitelor lor mișcări și răzvrătiri, apoi arme folosite de trupele lui Avram Iancu și un manuscris al acestuia. Sînt expuse în muzeu: rămășițele presei de bancnote ale guvernului revoluționar maghiar, matricolele unităților militare, care documentează participarea comună a romînilor, ungurilor și germanilor în rîndurile armatei revoluționare. Sînt arătate arme și piese de echipament din vestita trupă haiducească condusă de Rozsa Sándor, în care se găseau deopotrivă unguri și romini. În muzeu se văd pistoalele generalului Bem, geanta de piele a deputatului român Ioan Dragoș, steaguri romîne și maghiare, obiecte lucrate de revoluționarii întemnițați în diferitele închisori etc.

Prin mulțimea și diversitatea pieselor prezentate, „Muzeul revoluției din 1848/49” din Arad este, în complexitatea sa, unul din cele mai bogate și bine documentate muzee din patria noastră.

Fondurile documentare ale muzeului. „Muzeul revoluției din 1848/49” din Arad, pe lângă piesele expuse în muzeul propriu-zis deschis pentru public, mai dispune și de o secție documentară. Aici, într-o încăpere, peste 10 000 de obiecte și documente aranjate pe teme stau la dispoziția cercetătorilor.

Fondul documentar al muzeului a fost cercetat și folosit de mai mulți cercetători ai Institutului de istorie al Academiei R.P.R., din București și Cluj, ca și de delegați ai Academiei R.P. Ungară și Polonă. Însăși colectivul muzeului a început valorificarea acestor fonduri pentru alcătuirea de studii științifice. Astfel, este în curs de pregătire un volum de documente, împreună cu un studiu introductiv în legătură cu războaiele țărănești din 1848 în comitatul Aradului. Fondul de materiale a „Muzeului revoluției din 1848/49” din Arad a fost deseori folosit pentru întregirea documentației numeroaselor muzee din R.P.R., executându-se fotocopii după documente și piese în acest scop.

În rindurile maselor largi de vizitatori, „Muzeul revoluției din 1848/49” din Arad s-a bucurat de un succes deosebit. De la redeschiderea muzeului, reorganizat în 1954 și pînă acum, muzeul a fost vizitat de aproximativ 125 000 vizitatori, între care mulți vizitatori din diferite colțuri ale țării noastre și din străinătate. Popularitatea acestui muzeu a trecut și hotarele patriei noastre. Astfel, el a fost pînă acum vizitat de mai multe mii de vizitatori din R.P. Ungară, în numeroase cazuri venind la Arad direct pentru acest scop, din această țară vecină și prietenă, grupuri întregi.

Cu toate succesele obținute în organizarea muzeului, colectivul acestuia este conștient că e nevoie de o neobosită activitate pentru a continua îmbunătățirea, atît a conținutului cît și a formei muzeului. An de an se fac noi investiții pentru executarea de materiale complementare și pentru confecționarea de noi vitrine, se fac cercetări pentru descoperirea de noi piese și documente necunoscute și nefolosite încă. Printr-o muncă continuă și complexă, colectivul „Muzeului revoluției din 1848/49” se străduiește să se achite de sarcinile mari care îi stau în față, atît în ceea ce privește culturalizarea maselor, cît și cercetarea istorică.

МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦИИ 1848—1849 ГОДОВ В АРАДЕ

(КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ)

Существование в Араде музея революции 1848—1849 годов объясняется тем, что в этом городе и в его окрестностях имели место важные события, главным образом, в связи с заключительной фазой революции. Музей был основан в 1892 году, но не отражал подлинного развития событий. Закрытый во времена фашистских режимов, он был открыт снова в 1945 году, но только с 1951 года были созданы необходимые условия для его реорганизации и дальнейшего развития.

Музей находится в здании Дворца культуры, где занимает площадь в 800 м² и где экспонировано свыше 1000 предметов и документов, сгруппированных по крупным темам. Он разделен на 2 части: первая часть содержит темы, относящиеся к историческим процессам, приведшим к началу революции 1848—1849 годов; вторая же часть содержит материал, относящийся к самим революционным событиям. При разработке тем коллектив музея выявил решающую роль народных масс в развитии событий, роль руководителей революции Бэлческу, Петефи, Кошута и других, а также

исторический факт общей борьбы в Трансильвании, в которой участвовали венгры, румыны, немцы, сербы. Ряд материалов выявляет тесные связи между революционерами Трансильвании, Молдовы и Валахии.

Благодаря количеству и разнообразию экспонированных предметов Арадский музей революции 1848—1849 годов является одним из богатейших музеев страны. Отмечается, что кроме экспонированных предметов, в музее есть документальный отдел, содержащий свыше 10 000 предметов и документов, распределенных по темам и находящихся в распоряжении исследователей.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

Рис. 1. — Дворец культуры. Арадский областной музей.

Рис. 2. — Вид одной части „Музея Революции 1848—1849 годов“. Арадский областной музей.

Рис. 3. — Встреча Н. Бэлцеску с Лазарем Вемосом. „Музей Революции 1848—1849 годов“ Арадский областной музей.

Рис. 4. — Сабля Петефи Шандора. „Музей Революции 1848—1849 годов“. Арадский областной музей

LE MUSÉE DE LA RÉVOLUTION DE 1848—1849, DE LA VILLE D'ARAD

(RÉSUMÉ)

L'existence à Arad d'un musée de la Révolution de 1848—1849 s'explique par le fait que cette ville et ses environs furent le théâtre d'événements importants, notamment durant la phase finale de la révolution. Le musée, fondé en 1892, ne reflétait pas le vrai déroulement des événements. Supprimé par les régimes fascistes, il a été rouvert en 1945 et jouit depuis 1951 des conditions nécessaires à sa réorganisation et à son développement.

Le musée occupe 800 m² de la superficie du Palais Culturel. Plus de mille objets et documents y sont exposés, groupés par thèmes fondamentaux. Il est divisé en deux parties, l'une consacrée au processus historique, qui aboutit à la révolution de 1848—1849; l'autre comprenant le matériel ayant trait aux événements révolutionnaires proprement dits. Dans la présentation des thèmes, le collectif du musée a fait ressortir l'apport décisif des masses populaires dans le déroulement des événements, le rôle des chefs de la révolution Bălcescu, Petöfi, Kossuth, etc., ainsi que le fait historique que représenta la lutte commune des Hongrois, des Roumains, des Allemands et des Serbes de Transylvanie. Une série de documents font ressortir les rapports étroits qui existaient entre les révolutionnaires de Transylvanie et ceux de Moldavie et de Valachie.

Par le nombre et la diversité des pièces exposées, le Musée de la Révolution de 1848—1849 de la ville d'Arad est l'un des plus riches musées de Roumanie. Il y a lieu de signaler que le musée dispose également d'une collection de plus de dix mille objets et documents classés par sujets, laquelle est tenue à la disposition des chercheurs.

EXPLICATION DES FIGURES

Fig. 1. — Palais culturel. Musée régional d'Arad.

Fig. 2. — Aspect du „Musée de la Révolution de 1848—1849“. Musée régional d'Arad.

Fig. 3. — Rencontre de N. Bălcescu et de Lazăr Vemot. „Musée de la Révolution de 1848 — 1849“. Musée régional d'Arad.

Fig. 4. — Épée d'Alexandre Petöfi. „Musée de la Révolution de 1848—1849“. Musée régional d'Arad.